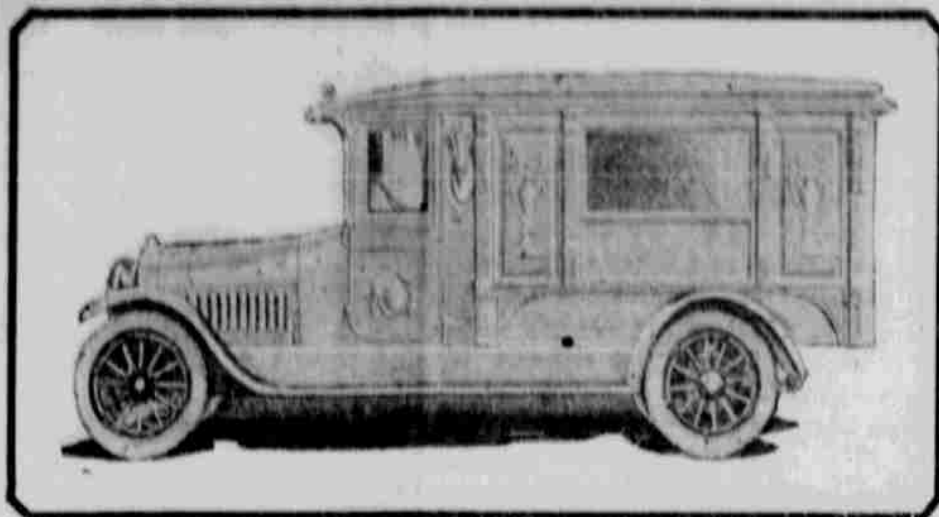

FRANK JANDA,
řídící pohrbů.

Dojemnost a úlevu pocítíte při vašem zármutku, když spatříte, jak vzorně vypraven byl pohřeb přátel vašich
Toť nejvyšší úcta zesnulým prokázaná!

PANÍ DORA JANDA,
licensovaná balsamovačka.

Snahou naší jest poskytnouti krajanům pouze nejvzornější a nejdokonalejší službu a péči v každém případě. Důkazem naší spolehlivosti a úspěchu jest naše četná přízeň krajanů, kterou jsme sobě získali po dobu působení našeho ne pouze mezi lidem českým, avšak i mezi lidem cizonárodním. V pádu potřeby přesvědčte se o naší poctivosti a mírných cenách. Porovnejte naše ceny rakví s cenou jiných. Náš systém vypravení pohrbů jest úsporný k vašemu dobru. Jsme vám k službám ve dne i v noci.

FRANK A DORA JANDA

zkušení licensovaní

balsamovači a výpravčí pohrbů

Nejstarší český pohřební ústav v Omaze.

Tel. Douglas 2984.

1235 Jižní 13. ulice, Omaha, Nebraska.

PRO ŽENY DÁMSKÁ OBSLUHA! — POHRBY AUTOMOBILOVÉ I KOČAROVÉ

Automobilová služba k obstarání pohrbů úplně zdarma. — Privátní ambulance. — Dopravování pacientů do nemocnic.

tu. Minneapolis Tribune soudí, že bude to trvati roky, než se později dostane stát z bahna, do kterého jej zavedl vnitřní socialistický kroužek vádců Neustranné Ligy". New York World se domýšlí, že tento pokus je nebezpečný, ale dozrává, že Severní Dakota má právo jej riskovati. Také někteří občané Severní Dakoty jsou proti zavedení tohoto nového pořádku a chtějí, aby tak dalekosáhlé reformy byly předloženy lidu k odhlasování. Ale zdá se, že v takovém případě lid by plán schválil.

Přes tyto pokusy pozemky v Severní Dakotě jsou prodávány za ceny vyšší než kdykoliv dříve. Severní Dakota má pověst nejstudenejšího a nejzdravějšího státu v Unii — a nyní zajistila si pověst státu, kde se učiní největší krok ku socialisaci. Celý svět od nynějška bude sledovati vývoj tohoto státu se zájmem největším.

PROHLÁŠENÍ NEODVISLOSTI

PROHLÁŠENÍ neodvislosti amerických kolonií jest mnohým lidem známo co akt jediné schůze, k níž se sešli zástupci neb přední mužové nových osad novogotických a podepsali deklaraci, kterouž položili základ své svobody a budoucnosti velkého amerického národa. V myšlích mnohých lidí tkví poznašující obrázek, znázorňující přední americké vlastence, podepsující dne 4. července roku 1776 prohlášení neodvislosti, což ovšem postrádá historické pravdivosti a také se nikdy nemůže domnívati, že tento velký čin byl dílem jediného dne. Prohlášení neodvislosti bylo sice přijato koloniálním kongresem dne 4. července, avšak nebylo hned stvrzeno podpisy delegátů jednotlivých kolonií, a až jednoláse potvrzení deklarace bylo učiněno v jediném okamžiku. Vyžádalo to dlouhou práci a neutuchající agitaci amerických vlastenců, neb i tehdy bylo mezi kolonisty dost lidí, kteří se buď netajili svou přichylností k Anglii anebo se obávali, že není ještě doba zralá k tak významnému kroku. Snad dokonce nevěřili v úspěch zápisu o

svobodu a úplnou nezávislost a teprve zprávy o příchodu anglického vojska vzpružily je k činit, ježžž konečným výsledkem byla neodvislost malého ještě amerického národa. Již v dubnu roku 1775 tekla první americká krev v dlouhém zápisu o neodvislosti, a koncem téhož roku počala se opravdově vyvíjeti snaha o úplné odtržení amerických kolonií od Anglie.

První kolonii, která přímo se rozhodla pro odtržení, byla Severní Carolina, která dne 12. dubna roku 1776 splnomocnila své delegáty v koloniálním kongresu, aby s ostatními zástupci pracovali pro samostatnost. Virginie byla první kolonií, která přímo naričila svým delegátům, aby hlasovali pro odtržení a její delegát Richard Henry Lee předložil dne 7. června koloniálnímu kongresu resoluci, v níž prohlásil, že "tyto spojené kolonie jsou a po právu mají býti svobodnými a neodvislými státy". John Adams z Massachusetts podporoval ohnivými slovy resoluci a konservativní členové kongresu mohli jediné protestovati z toho důvodu, že prý veřejné mínění není připraveno k takovému kroku.

Stoupenci svobody posléze svolili k odkladu, aby výbor mohl pracovati na prohlášení. Tento výbor pozastával z Tomáše Jeffersona, Jana Adamse, Benjaminu Franklina, Rogera Shermana a Roberta R. Livingstona a Jeffersonovi bylo výběrem světem napřesáno historického dokumentu. — Dne 2. července přijal kongres resoluci v zájmu neodvislosti. Hlasovali pro ni všichni delegáti desáti kolonií, či vlastně tehdy již států, kdežto New York se nesúčastnil hlasování a Pennsylvania a Delaware nebyly sjednoceny a odevzdaly tři hlasy proti resoluci. Dne 4. července pak přijal kongres prohlášení neodvislosti, sepsané Tomášem Jeffersonem a tím se stal tento den nejvýznamnějším svátkem amerického národa. Souhlasu všech členů se prohlášení dostalo teprve dne 19. července, kdy kongres nařídil, aby bylo formálně vydáno a podepsáno i s ponecháním původního data dne 4. července. V té době měli již delegáti z New Yorku instrukce, aby hlasovali pro odtržení a tím stalo se úspěšným kongresu jednoláse,

Podepisování prohlášení neodvislosti následovalo později, avšak mezi podpisy nenalézají se jména všech patriotů, kteří prokázali mladé republice důležité služby k zabezpečení svobody a také nejsou na ni uvedena jména všech tehdejších členů kongresu. Většina podpisů byla získána ve dnech po 4. červenci, takže do 2. srpna bylo prohlášení podepsáno všemi, vyjma šesti, kteří později stvrdili svými podpisy úplnou nezávislost Spojených Států. Jeden z členů kongresu, Thomas McKean, jenž hlasoval dne 4. července pro odtržení od Anglie, obdržel zvláštní dovolení podepsati deklaraci roku 1781, avšak veškerá ostatní jména byla připojena roku 1777, kdy kongres poprvé nařídil, aby prohlášení neodvislosti bylo vydáno tiskem.

Jak podotknuto, bylo prohlášení neodvislosti sepsáno Tomášem Jeffersonem co předsedou výboru a pouze v některých bodech poznamněno, aby bylo vyhověno názorům většiny kongresu. Byl to nejzrečenější dokument, jak kdy napsán v zájmu svobody a nezadatelných lidských práv a jenž poprvé prohlásil zásadu, že spravedlivá vláda může být jediné s souhlasem ovládaných.

PROBLÉM REKONSTRUKCE

Napsal pro denní a Noční Pokrok Willard D. Hostford, místopředseda John Deere Plow Co., Omaha, Neb.

"PROČ vláda nenčiní konec bolševickému hnutí v této zemi?"

Jak často slyšíme takovou otázku a instinktivně cítíme s mluvčím, že neosobní věc, kterou nazýváme "vládou", nekoná svoji povinnost. Kdo je vláda? Jste to vy, já, každý z nás, není-liž pravda? "Vláda" je tím, čím ji učiníme — anebo dovolíme, aby někdo jiný učinil. Člověk, který bere největší zájem a věnuje jí nejvíce času, bude moci nejvíce říci, jak vykonává svoji povinnost. Konstituce poskytuje každému občanu právo, aby podílel se na vládě hlasováním při volbách, o

tevným rozhovorem o všech otázkách, referendem, jestliže některý úředník nekoná svoji povinnost a pod. Jestliže nepoužíváme těchto práv, pak aspoň částečně jsme zodpovědní za to, že se nám vláda plně nezamlouvá. Jsme v skutečnosti zodpovědnými více, než si někdy uvědomujeme, poněvadž naše jednání je vždy pozorováno jinými, a nejsme-li sami dobřími občany, jiní učiní totéž.

Naše děti musí býti vychovány tak, aby byly vědomy svých práv, jakož i závazků, jež tato práva jim přisuzují. Musí vědět, že, přejeli-li si dobrou vládu, musí bráti tolik zájmu ve veřejných záležitostech, by přiléhali k tomu, aby zvolen byl takový druh mužů, kteří by nám poskytlí dobrou vládu. Měl by každý vědět něco o člověku než proň hlasuje, aby zastával úřad.

V jiných zemích vláda může býti kontrolována několika muži, hlavně k jejich vlastním prospěchu, ale v těchto Spojených Státech většina vládní, a jak prezident Wilson praví, tato většina zřídka je v nepravu, i kdyby nebyla v souhlase s našimi náhledy.

Během tohoto rekonstrukčního období je důležité pro vládu — a to znamená vás a mne — aby byla přímým směrem mezi extrémními nadšenosti, kteří se pokoušejí získati stoupence pro svoje myšlenky. Mohou míti čestné přesvědčení, že jsou vyvoleni, aby vedli civilizaci do vyšších sfér, ale je možno, že pracují hlavně pro sebe.

Tato země prosperovala ohromně během posledního století, poněvadž plula přítaým směrem a je nejvyšší čas, abychom rozhodli, že vždy před tím jednali jsme správně.

FILOSOFIE BENJAMINA FRANKLINA

AMERIKANISM je pochopení amerických ideálů a amerických myšlenek. Amerika měla celou řadu veleduchů, kteří naznačili cesty novému pokolení k úspěchu a spokojenosti životní. Jedním z těchto veleduchů, a jehož životem a životní prací měl by se seznámiti každý přistěhovalec, je Benjamin Franklin, jeden z největších duchů všech dob.

Jeho obchodní zásady a jeho životní pravidla do dnešní doby jsou v platnosti a ti, kdož se jimi řídí, pravidelně docílují úspěchu v životě i v obchodě anebo v jakémkoliv jiném podnikání. Lidská blaženost, dle náhledu Franklina, není výsledkem nějaké šťastné náhody, nýbrž souhrnem výhod, kterých získáváme ze zkušenosti. Člověk, který přijme výstrahu z pochybení a snaží se mu v budoucnosti vyvarovati, je šťastnější než ten, který stále chybuje a stále nese toho následky.

Franklin sestavil následující seznam cností a jejich pravidel:

1. Strídmost. — Nejez až do únavy; nepij až do povznesení.
 2. Mlčení. — Nemluv, leda by z toho měli prospěch jiní nebo ty sám; a vždy stráž se malicherných hovorů.
 3. Pořádek. — Měj všechny své věci na svých místech; ať každá část tvého zaměstnání má svůj čas.
 4. Předsevzeť. — Urči si, co máš vykonati; vykoněj bez meškání, co určil jsi sobě.
 5. Opatrnost. — Nečin výdání leda by sloužilo ku prospěchu jiným, či tobě, to jest, nemáš nic.
 6. Pilnost. — Neztrácej času! Zaměstnávej se vždy něčím důležitějším; vzděj se všech zbytečných činností zaneprázdnění.
 7. Uprávnost. — Nepoužívej škodlivých podvodů; myslí nevině a spravedlivě a mluv-li, mluv dle toho.
 8. Spravedlnost. — Neublížuj nikomu páchaje na něm křivdy nebo opomíjej dobrodíní, jež jsou tvojí povinností.
 9. Mírnost. — Varuj se výstřednosti, snaž se křivdy v takové míře, v jaké dle tvého mínění zasluhuji.
 10. Čistota. — Nesnes nijakou nečistotu těla, šatů ani obydlí.
 11. Klid. — Nebuď znepokojen váš malicherností, ani obyčejnými a neodvratnými příhodami.
 12. Poniženost. — Napodobuj Ježíše a Sokrata.
- Franklin radí k rozumnému užívání peněz a sporiivosti. Sám jako obchodník překonal mnohé finanční nesnáze toliko tím, že dovedl náležitě užívatí úvěru a že byl přesným v plnění svých finančních závazků. Slyšme, co praví o moudrém užívání peněz a spoření:

Za šest liber ročně můžete používatí sta liber, jestli muž známé moudrosti a poctivosti.

Kdo utrácí vlnu denně zbytečně, utrácí zbytečně více než šest liber ročně, což je cena používatí sta liber.

Kdo nič nadarmo za vlnu svého času denně, den ke dni, má privilej používatí sto liber každý den.

Kdo zbytečně ztrácí čas za pět shillingů denně, ztrácí pět shillingů a právě tak rozumně mohl by hoditi pět shillingů do řeky.

Kdo ztrácí pět shillingů, nejen že ztrácí tento obnos, nýbrž i všechny ostatní výhody, které by mohly vyplynouti, kdyby je byl obrátil v činnost, jež v době, kdy mladý muž stane se starým, obnáší pohodlný pytel peněz.

A zase, kdo prodává na úvěr, žádá cenu za to, co prodává, rovnající se kapitálu a úroku ze svých peněz za tu lhůtu, po kterou zajisté bude jich postrádati; a proto, ten, kdo kupuje na úvěr, platí úrok za to, co kupuje, a ten, kdo platí hotovými, mohl použití těch peněz; tak jen ten, kdo má něco, co koupil, platí úrok za používatí toho.

Uvažuj tedy, jsli-li v pokušení koupiti nějakou zbytečnou věc pro domácnost, nebo nějakou přebytočnou věc, zda jsi ochoten platiti úrok a úrok z úroku za ni, celý svůj život a tím více, zhorší-li se používatím.

Tudíž, když kupuješ zboží je nejlépe platiti hotovými, ježto ten, kdo prodává na úvěr, očekává, že ztratí pět procent špatnými dluhy; proto čti na všem, co prodává, o něco více, aby vyrovnal tento schodek.

Ti, kteří platí za to, co kupují na úvěr, připlácej svým dílem na tuto přírůzku.

Ten, kdo platí hotově, vyhne se nebo může se vyhnouti tomuto poplatku. Penny, ježž ušetříš, jsou dva penny čistě. Spoř a měj!

Omluva

Soudce: "Policej na vás žaloval, že jste byl z pola opilý. Máte nějakou omluvu?"
Obžalovaný: "Ano — já nemám dost peněz, abych si mohl koupit opici úplnou a tak jsem se musel spokojiti s polovicí."